

Mag ik even?

'Ken jij mij? Wie ben ik dan? Weet jij mij beter dan ik?' Trijntje Oosterhuis zong dit nummer voor Marco Borsato. Deze succesvolle Marco is al vijftienvintig jaar aan de weg aan het timmeren om te laten zien wat hij waard is. Het nummer raakte mij enorm. Herkenbaar. Zo vaak mensen 'moeten' overtuigen van je kunnen. Luisteren naar meningen. Veroordeeld en beoordeeld worden. Keer op keer weer bewijzen dat wat je doet als medium een waarheid is.

DUIVELSWERK

De afgelopen tijd zijn mijn columns liefdevol geweest en wilde ik graag vertellen over de schoonheid van mijn werk. Maar af en toe voel ik me daar ineens moederziel alleen in staan. Ik zie beelden voorbij komen van onschuldige gevangenen wiens hoofd vanwege een geloof wordt afgesneden. Mijn maag draait ervan om. Een vliegtuig vol passagiers wordt tegen een berg gevlogen door iemand wiens overtuiging belangrijker is dan dat van alle nietsvermoedende inzittenden. Studenten in Kenia die vanwege het christen zijn worden afgeslacht. Ik weet al jaren dat het beroep dat ik beoefen niet door iedereen begrepen wordt. En zelfs als duivelswerk wordt bestempeld. Maar: ken jij mij? 'Ik ben jouw zuiverste zelf, vrees niet, versta mij, ik ben, ik ben...' Marco zingt over *De waarheid* en in mijn praktijk vertel ik dat de waarheid interpreteerbaar is. Zolang je het maar vanuit liefde invult. Mijn overtuiging is dat wanneer je de waarheid over mensen vanuit een ander perspectief bekijkt en je gelijk over hoe of wat iemand anders is loslaat, er ruimte ontstaat voor liefde en verbondenheid. We mogen met onze eigen zienswijze nooit andere mensen dwingen hetzelfde te zien. Dat kan ik als medium ook niet. Anders was iedereen wel medium! Zelf kan ik hooguit aangeven hoe je ook kunt kijken naar de waarheid. Gelijk willen halen over jouw waarheid levert alleen maar haat en oorlog op.

IN MIJN NAKIE

Pas nog kreeg ik een mailtje van iemand die me vroeg hem te overtuigen een reading bij mij te boeken. "Ik ben zo sceptisch", waren zijn woorden. Ik vertik het om nog langer mensen 'over de streep te trekken' als

zij eigenlijk zeggen: 'Ik geloof je toch niet'. Ik ben een mens. Ik wil niet overtuigen, ik wil zijn! Een paar dagen later keek ik *The Passion* waarin *Mag ik dan bij jou* werd gezongen. Het lied gaat erover dat we elkaar nodig hebben en over angst voor het alleen zijn. Vervolgens las ik over *The Passion* een bericht van iemand die in God gelooft en die vermeldde dat het een schande is dat homoacteurs Jezus spelen en dit lied zingen én dat God hier echt niet blij van wordt! Jezus werd niet eens door een homo gespeeld... Iemand's mening, weer een oordeel en een pijnlijk geloof. Heb uw naasten lief, heb ik altijd geleerd. Ik krijg er naast angst soms zo'n verdriet van in mijn hart, al die veroordelingen. Ik wil niets liever dan iedereen helpen, maar als ik dan zoiets lees, zakt de moed mij toch héél even weer in de schoenen... Voel ik me weer eens compleet in mijn nakie staan.

STOPPEN

Laten we alsjeblieft stoppen met afslachten, moorden, ruzie, haat, verderf, misgunnen, jaloezie, wantrouwen en elkaar het leven zuur maken. Stoppen met ongefundeerde meningen en oordelen. Geef de waarheid gewoon de liefdevolle ruimte dat het álles mag zijn. En bedenk dat je mens bent. Dan ga ik weer door met mijn missie en mag je bij me schuilen als het nergens anders kan. En als je moet huilen droog ik je tranen dan. Maar als het einde komt en ik bang ben, mag ik dan bij jou? Als het einde komt en ik alleen ben, mag ik dan bij jou? ■

